

ДЖЕНАРО.

Азъ несъжалявамъ този, кой-то несъжалява други-тъ. — Нъ да оставимъ това на страна, Госпоже. Подирь като си приказахъ сичко прѣдъ васъ, желаѣж да ся научѣж и азъ отъ гдѣ сте и коя сте вий.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Азъ съмь единъ женѣ, която ва обыча, Дженаро.

ДЖЕНАРО.

Нъ какъ ся именувате.....

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Не мя пытайте вече за това (Фенери. Влизатъ съ голѣмъ шумъ Жеппо и Маффио. Дона Люкреція си тура бързо маска-тъ]

ПОЗОРИЩЕ VI.

Същы-тъ, МАФФИО ОРСИНИ, ЖЕППО ЛИВЕРЕТТО, АСКАНИО ПЕТРУЧИ, ОЛОФЕРНО ВИТЕЛОЦЗО, ДОНЪ АПОС ТОЛО ГАЗЕЛЛА. Господа, госпожи слугы, носящи фенеры.

МАФФИО, съ фенерь въ рѣка.

Дженаро, искашь ли да знаешъ тѣзи женѣ, съ коя-то приказвашъ за любовь?

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ, на страна, подъ маска-та си.

Боже мой!

ДЖЕНАРО.

Вы всинца ми сте пріятели, нъ заклевамъ ся въ име-то Божіе, че бы былъ дързостень тойзи, койте, бы поискалъ да извади маска-тъ на тѣзи женѣ. Маска-та на единъ женѣ е свята както лице-то на единъ чловѣкъ.